

Pasaka apie Anykščių krašto legendų ir padavimų knygą

Seni laikai tai buvo. Tuomet Lietuvoje mažai kas skaityti ir rašyti temokėjo, bet visgi vienas kitas šviesuolis atsirasdavo ir žmones „paprotindavo“, mokslo žiniomis apšviesdavo jų niūrią kasdienybę.

Taip iš vieno Lietuvos krašto į kitą, per petį persimetęs didelį knygų krepšį, keliavo daug mokslo ragavęs vyrukas. Jo kelionė buvo ne šiaip kokia, o svarbi: jis rinko ir užrašydavo įvairiuose Lietuvos kampeliuose girdėtas pasakas, legendas, padavimus, sakmes ir net dainas. Įdomus, bet kartu ir sunkus buvo šviesuolio darbas, o ir dažnų kelionės palydovų jisai turėjo - tai alkis, troškulys, šaltis ir lietus.

Kartą taip beklajodamas jaunuolis nukrypo nuo kelio ir atsidūrė dideliame miške. Ilgai blaškėsi tarp šimtamečių ąžuolų, brovėsi per tankiausius krūmynus, klampojo viksvomis apaugusiais kemsynais, kol išvydo tolumoje kyšančius smailius raudonos spalvos bokštus. Tai buvo nedidelio miestelio, kurį juosė sraunūs upeliai, bažnyčia.

Atvykęs miestelio gyventojų buvo pagarbiai sutiktas, o kai šie sužinojo, kad jis yra šviesuolis, renkantis ir užrašinėjantis pasakas, legendas, padavimus bei šiaip įdomius atsitikimus, tai vienas paskui kitą pradėjo pasakoti įvairias istorijas bei nutikimus. Jaunuolis vos spėjo plunksną vilgyti į rašalą ir baltame popieriaus lape rašyti dar niekad negirdėtus pasakojimus, o jų autoriams, pabaigus pasakoti, duodavo pasirašyti. Pasakorių pirštai buvo neįgudę valdyti plunksnos, todėl šie nesivaržydami mirkė į rašalą savo nykščius ir išdidžiai tėškė šviesuolio knygos puslapiuose stambius antspaudus.

Kasdien jaunuolio rinktinė storėjo, jau buvo gausu istorijų, o nykščių antspaudų margumynas puošė kone kiekvieną jos puslapį. Šviesuolis, sužavėtas miestelio pasakorių legendų apie velnią, nešantį Puntuko akmenį, apie liūną, prarijusį karalienę su visa karieta ir jos palyda, apie karžygi, norėjusį pagrobti vaidilutę, apie Liudiškių piliakalnį ir dar daug daug kitų istorijų, ant knygos viršelio išraitė pavadinimą : „ Anykščių krašto legendos ir padavimai“.

Pasakojama, kad žmonėms labai patiko toks šviesuolio suteiktas jų kraštui pavadinimas - jie net savo miestelį Anykščiais pavadino. Knyga iki šių dienų išlikusi ir retkarčiais į ją įrašoma nauja išgirsta legenda ar pasaka apie Anykščių kraštą. O gal ir Jūs kokią istoriją žinote? Tai nuvažiuokite į Anykščius ir užrašykite!

Rūta Baležentytė,
5 a klasė
Alytaus Šaltinių pagrindinė mokykla

Konsultavo lietuvių kalbos mokytoja metodininkė Elė Zdanavičienė